

Sagen er imidlertid, at Schengenkonventionen godt kunne gennemføres uden ophævelse af grænsekontrollen. Et stort flertal har imidlertid ikke ønsket at bevare grænsekontrollen, og Fremskridtspartiet har således ikke stillet ændringsforslag om bevarelse af grænsekontrollen, da et sådant ændringsforslag alligevel ikke kan forventes vedtaget i Folketinget.

For Fremskridtspartiet er spørgsmålet om grænsekontrollen så afgørende, at Fremskridtspartiet indstiller det samlede lovforslag til forkastelse.

Et tredje mindretal inden for mindretallet (Enhedslistens medlem af udvalget) udtaler, at Enhedslistens modstand mod Schengenaftalen er velkendt. Den bygger både på en kritik af den ideologi, som ligger bag hele konstruktionen, nemlig opbygningen af et Fort Europa, hvis væsentligste mål er udelukkelse af bestemte kategorier af mennesker.

Men den bygger også på modstand mod udviklingen af et kontrolleret og overvåget »Big Brother«-samfund. Det er hele denne tendens, som Enhedslisten er imod, og som ses tydeligt markeret i forslaget til Schengenkonvention. Angst, utryghed og mistænkeliggørelse bliver resultaterne af denne udvikling, og det er ikke sådan et samfund, Enhedslisten ønsker udviklet.

Dernæst bygger Enhedslistens kritik på modstand mod, at Danmark indlemmes i et så omfattende og vidtrækkende samarbejde på asyl-, flygtninge- og politiområdet, som lovforslaget lægger op til, uden at der er nogen form for parlamentarisk kontrol med regeringens handlinger i Schengensamarbejdets besluttede organ, Eksekutivkomiteen.

Hertil kommer, at det i dag er uklart, i hvilket omfang Maastricht II-traktaten, som i øjeblikket forhandles på EU's regeringskonference, vil gribe ind i såvel Schengenaftalen som den nordiske pasunion. På trods af gentagne forsøg fra justitsministerens side på at berolige kritikerne, når de har sat spørgsmålstejn ved konsekvenserne for den nordiske pasunion, måtte Justitsministeriet alligevel i et internt notat af 13. maj 1997, jf. Information den 20. maj 1997, erkende, at den nordiske pasunion kan komme i fare som følge af de ting, der forhandles på regeringskonferencen.

Enhedslisten finder, at det er stærkt kritisabelt, at Justitsministeriets notat ikke omgående er blevet tilsendt Folketingets Retsudvalg og

Europaudvalg. Alt tyder på, at notatet slet ikke var kommet til Folketingets kundskab, hvis ikke det var sivet ud til pressen. Forsøget fra regeringen og et flertal i Folketinget på at haste lovforslaget igennem inden afslutningen af EU's regeringskonference, det vil sige, inden konsekvenserne af en dansk ratifikation af Schengenaftalen kendes, mener Enhedslisten nærmer sig det kupagtige. Dette skal sammenholdes med, at en lang række spørgsmål vedrørende grundlovsproblemerne og vedrørende de mange spørgsmål, som er rejst af blandt andre Det Danske Center for Menneskerettigheder og Dansk Flygtningehjælp, og som på ingen måde er tilfredsstillende besvaret, alt i alt betyder, at der her er tale om en gang lovsjuikeri af enestående omfang, der ikke kan undskyldes.

I forhold til det konkrete lovforslag ønsker Enhedslisten at gøre det klart, at den måde, forslaget er blevet håndteret på, er helt uacceptabel. Hidtidig praksis omkring høring af organisationer, eksperter og institutioner er blevet tilsidesat i et unødvendigt forsøg på at presse en vedtagelse igennem Folketinget på rekordtid. Dette brud på praksis er yderligere alvorligt i lyset af, at regeringen, da den orienterede Folketinget i november 1996, lagde op til, at processen med ratifikation og ændring af lovgivning som følge af medlemskab af Schengen skulle forventes at løbe helt frem til slutningen af 1998, før det praktiske samarbejde kunne tiltrædes. På den baggrund finder Enhedslisten regeringens håndtering af denne sag helt uacceptabel, og det lover ikke godt for den videre proces med håndtering af ændringerne i dansk lovgivning.

Kritikken af det forhastede tempo er Enhedslisten ikke ene om. Fra flere af de organisationer, som sædvanligvis høres i sager af denne karakter, lyder den samme indvending. Fra både Amnesty International, Dansk Flygtningehjælp og Det Danske Center for Menneskerettigheder fremføres der synspunkter, som gør opmærksom på, at processen ikke åbner mulighed for, at den nødvendige bearbejdning af forslaget kan finde sted.

Schengenkonventionens artikel 40 og 41 indebærer, at tysk politi tillægges ret til at udføre forskellige myndighedsopgaver i form af »observation« og »følgelse« på dansk territorium.

Grundlovens § 20 hjemler kun suverænitetsafgivelse til mellemfolkelige myndigheder,